

SZEBB, ÉLHETŐBB, BIZTONSAGOSABB VÁROS

Lejárt az üzletek értékesítésére kiírt pályázati határidő. Eredetileg 27 üzletet hirdettek meg értékesítésre.

Az alapvető cél az volt, hogy az értékbecslő által megállapított áron, és lehetőleg az üzletet jelenleg is bérlő vállalkozók vegyék meg ezeket a bérleményeket – közölte Máté Antal polgármester. Ez az igény a bérlők részéről már

többször is felmerült. A verseny nyitottságát biztosítottuk, de igyekeztünk olyan feltételeket szabni, hogy a jelenlegi bérlő akkor is megvásárolhassa az üzletét, ha eredetileg az övétől érkezett jobb ajánlat. Ha ilyen volt, akkor a jelenlegi bérlőnek volt lehetősége, hogy az eredeti ajánlatát felemelje a jobb ajánlat szintjére. Azok a bérlők, akik pályáztak,

meg is tudják venni az üzleteket. Az ingatlanok több, mint a fele elkel. Összesen 10 olyan üzlethelyiség van még, amelyre első körben nem érkezett pályázat.

A város polgármesterével készített interjúnkban a Nyírbátorban terjedő szaghatás is téma volt.

2-3. oldal

A HEMOFÍLIÁS ENERGIABOMBA

Szüleinktől, nagyszüleinktől sok mindent örökölhünk, ilyen lehet akár az alkatunk, a habitusunk, a hajunk és a szemünk színe vagy akár a magasságunk. Ugyanakkor örökölhjük a hajlamot egyes betegségekre is. Ezek egyike lehet a hemofília vagy más néven vérzékenység.

4-5. oldal

„Anélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb volna a tenger”

A SZOCIÁLIS ÉS EGÉSZSÉGÜGYI DOLGOZÓKAT ÜNNEPELTÉK

A rendszerváltozás utáni negyedik évtizedben még mindig vagy talán mostanában még inkább óriási szükség van a szociális ellátásra – függetlenül attól, hogy ez a terület egyébként mostanában pont nem számíthat kiemelt kormányzati programnak, már ami a szükséges anyagi forrásokat illeti.

Mellékletünk a 7-10. oldalon

SPORTOLÓINK ARCKÉPCSARNOKA KOVÁCS GÁBOR – GABÓ

Kovács Béla és Takács Margit házasságából két gyerek született, Béla és Gábor, mindketten Nyírbátorban. Gabi 1953. augusztus 16-án. Szentvér utcai gyerekként

persze, hogy a régi reformátusba, a későbbi 1. számú iskolába járt. Itt pedig Ballóné Juci néni ismertette meg vele a kézilabda alapjait.

12. oldal

RABLÓPÁROST AZONOSÍTOTT A KAMERA

Egy igen súlyos bűncselekmény, nevezetesen rablás történt október közepén Nyírbátorban, az állomás közvetlen szomszédságában. A rablók pechére, a közterületi kamerák premierben közvetítették a bűnesetet és ez lett a veszтük, ezt követően alig fél órán belül már rendőrkézbe kerültek a tettesek.

„Minden olyan főbb csomópontot lefedtünk a városban a kamerák által, hogy a mozgásunkat nyomon tudja követni a rendőrség – nyilatkozta szerkesztőségünknek **Sipos Gábor**, a hivatal munkatársa. Hozzátette, jelenleg százhusz térfigyelő kamera üzemel a településen, a közeljövőben nyolc újabb elhelyezését tervezik több közlekedési csomópontba és olyan helyekre, ahová a rendőrség még javasolja. Az önkormányzat

minden évben jelentős összeget fordít a város kamerarendszerének fejlesztésére és bővítésére.

Polyák Dézi

SZEBB, ÉLHETŐBB, BIZTONSAGOSABB VÁROS

„Ez a bizonyos „monitoring bizottság” arról szól, hogy az érintett szereplők között valóságos kommunikáció történjen. A szagot érző lakosság, a települési önkormányzat és a környezetvédelmi hatóság közvetlenül és azonnal kommunikál” – mondja Máté Antal polgármester, s jelzi, ha lassan is, de mintha végre a megoldás felé mozdulnának a dolgok. A riporter Nagy Miklós.

– A megyei napilap is foglalkozott a nyírbátori szaghatással. Ebben a cikkben nyilatkozott a hatóság embere. **Rozinka Zsolt** elmondta, hogy a vizsgálatok nagy része lezárult, és megtették, vagy megteszik az intézkedéseket, kirották a bírságokat, és felszólították az okozókat. Amikor legutóbb volt a városban egy demonstráció, akkor arról is szó volt, hogy felállítanak egy monitoring bizottságot. Ezzel, s az egész ügyben mi az aktuális helyzet?

– Nagyon újat nem tudok mondani, mert nincs új információ. Kicsit az az érzésem, hogy ugyanazt az ügyet járjuk körbe újra és újra.

– **Persze, mert bűdös van.**

– Ez igaz, de az egyáltalán nem mindegy, hogy ki és mit nyilatkozik az ügyben. Mi következetesen ugyanazt mondjuk erről az elmúlt években. Nevezetesen azt, hogy vannak üzemek, amelyek bizonyos szaghatással járnak. Van egy hatóság, aminek az a dolga, hogy ezeket az üzemeket olyan keretek közé szorítsa, ami megakadályozza, hogy erős szaghatások kerüljenek a lakosság életébe. A cégeket ebben a kérdésben tudják kötelezni, hiszen itt működési és fejlesztési engedélyk vannak. Ugyanakkor van az önkormányzat, amelynek pedig az a feladata, hogy az előbbieken minden segítséget megadjon a szereplőknek. Alapvetően két dolgot kell figyelembe venni. Az egyik, hogy a hatóság kötelezze a cégeket arra, hogy megvalósítsák a szaghatás csökkentését szolgáló technológiákat, és el kell érnie a hatóságnak, hogy az engedélyben leírt működési feltételeket tartásuk be a cégek. Ezt mondjuk évek óta. Az a helyzet, hogy a hatóságtól nem elég, hogy meghatározza a feltételeket, hanem azok betartását ellenőrizni is kell. Ha pedig ezeket nem tartják be a cégeknél, akkor szankcionálni kell, korlátozni kell. Azért van új fejlemény is. Az a bizonyos, már többször emlegetett szagtalanító berendezés a cégeknél is zöld utat ka-

pott. Ilyen szagtalanító berendezést több helyen is felszerelnek – szarvasmarha telep, szennyvíztelep, baromfitelepek –, és reméljük, ez jelentős javulást hoz.

Mi tudunk segíteni a hatóság munkájában, de az ő munkáját nem tudjuk átvállalni. A cégek és mi is partnerek vagyunk abban, hogy rendesen menjen végig a folyamat, ha szaghatás keletkezik Nyírbátorban. Ezután úgy lesz, hogy a végén – reményeink szerint – megtaláljuk a szag keletkezési helyét. Ez a bizonyos „monitoring bizottság” arról szól, hogy az érintett szereplők között valóságos kommunikáció történjen. A szagot érző lakosság, a települési önkormányzat és a környezetvédelmi hatóság közvetlenül és azonnal kommunikál. Tehát a lakos a hatóságnak bejelenti, hogy bűdös van. A hatóság azonnal kéri az önkormányzatot, hogy ezt erősítsük meg, vagy cáfoljuk. Nekünk van egy kijelölt kollégánk, aki ezt elvégzi, és kéri, hogy induljon el a hatóság szakembere. Az, hogy honnan és milyen szag jön, és ezért ki a felelős, azt nem mi, hanem a hatóság fogja megállapítani. Mert ebből a megállapításból lehet kötelezettséget előírni.

– **Ez a bizottság már ténylegesen is működik?**

– Mi kijelöltük a munkatársunkat, és megadtuk a zöldszámunkat.

– **A lakosság részéről is van tag, a cégek is delegáltak ebbe a bizottságba egy-egy munkatársat?**

– Lakossági résztvevő is van, a cégek pedig megadtak kontakt személyt és telefonszámot is. Ez a munkacsoport készen áll.

– **Hová kell jelezni, ha bűdös van?** Válatlanul a Környezetvédelmi Hatóságot kell hívni. A hatóság visszaellenőrzi nálunk. A város részéről van felelős személy, aki ezt összefogja.

– **Volt már gyakorlati teszt? Mert a demonstráció óta is többször volt bűdös.**

– Egyelőre még nem élesítették ezt a

rendszer. Mi már készen vagyunk. A szag persze azt mutatja, hogy a cégeknél még mindig van mit csinálni. Abban bízom, hogy tavaszra ezek is megoldódnak, és működnek majd a szagtalanító berendezések is. Talán utána, ha bűdös lesz, könnyebb és egyértelműbb lesz az azonosítás.

– **Lejárt az üzletek értékesítésére kiírt pályázati határidő. Eredetileg 27 üzletet hirdettek meg értékesítésre, s közel 1 milliárd forint bevétellel lehetett előzetesen számolni. Hány üzletre érkezett ajánlat, illetve hogyan alakultak a pályázatok?**

– Mi a nettó összeggel számolhatunk, azaz, valamivel több, mint 700 millió forinttal, ha minden üzletet sikerül értékesíteni. Az alapvető cél az volt, hogy az értékbecslő által megállapított áron, és lehetőleg az üzletet ma is bérlő vállalkozók vegyék meg ezeket a bérleményeket. Egyébként pedig ez az igény a bérlők részéről már többször is felmerült. A verseny nyitottságát biztosítottuk, de igyekeztünk olyan feltételeket szabni, hogy a jelenlegi bérlő akkor is megvásárolhassa az üzletét, ha eredetileg az övétől érkezett jobb ajánlat. Ha ilyen volt, akkor a jelenlegi bérlőnek volt lehetősége, hogy az eredeti ajánlatát felemelje a jobb ajánlat szintjére. Most azt már ki lehet jelenteni, hogy azok a bérlők, akik pályáztak, meg is tudják venni az üzleteket. Az ingatlanok több, mint a fele így elment. Összesen 10 olyan üzlethelyiség van még, amelyre első körben nem érkezett pályázat. Ezekre az ingatlanokra ismét kiírjuk az értékesítési pályázatot. Azt szeretném leszögezni, hogy továbbra is tartjuk az értékbecslő által megállapított eladási árakat. Még csak annyit, hogy az általunk meghatározott 450.000 Ft-os árhoz képest érkezett 600.000 Ft-os ajánlat is.

– **Az első körben értékesített üzletek eladásából mennyi pénz kerül a kasszába?**

– Nem tudok pontos számot mondani, de a tervezett összes bevételnek valamivel több, mint a fele összegről beszélhetünk. A második kiírásnál már szélesebb körben hirdetjük ezeket a bérleményeket, és hosszabb időt is adunk meg beadási határidőként.

– **Ebben a ciklusban, de a pályázati sajátosságok miatt, szinte ebben az évben rengeteg fejlesztés történik**

városszerte. Összeadta már, hogy kb. hány milliárdot építenek be?

– Erre most pontos számot nem tudok mondani, de abban biztos vagyok, hogy az önkormányzat égíse alatt megvalósuló fejlesztésekre már legalább 2 milliárd forintot elköltöttünk. Ugyanakkor még előkészítés alatt van 4 milliárd forint összegű beruházás és fejlesztésünk. Ezek már közbeszerzés alatt vannak, akár már a munkaterületeket is átadtuk. Szinte minden héten aláírok egy-egy vállalkozási szerződést.

– Az elsőnek említett 2 milliárdos fejlesztési csomag már befejeződött?

Nem egészen, hiszen például a járdáépítések, kerékpárút-építések ma is zajlanak, vagy például a közvilágítás korszerűsítésének is csak az egyik felével végeztünk. Sok intézményünkre telepítettünk napelemekket, korszerűsítettünk játszótereket. De tessék megnézni, hogy hány helyen fejlesztettük a zöldfelületeket, és ezek mellett volt óvodabővítés is, vagy akár a Zeneiskolánál is volt egy fejlesztés. Legalább 80 projekt fut párhuzamosan, vagy már befejeződött be idén. Ezekhez még vegyük hozzá azokat a fejlesztéseket és beruházásokat, amelyeket az egyes intézmények nyertek el, vagy „csak” itt épül meg a városban, mint például a múzeum, a sétány, a lovarda, a református iskola bővítése, de a cégeknél zajló fejlesztések is a városban megvalósuló fejlesztések. Ha ezeket a számokat is összeadnánk, akkor 10 milliárdon felül vagyunk.

– A fejlesztéseknél mi volt a ki-mondott törekvés, hogy konkrétan mi-ben kell előrelépni?

– Persze, hogy mindenben előre akarunk menni, de azért van két fő célkitűzés. Az egyik az energiahatékonyság javítása. Nagyon gyorsan kellett reagálnunk a tavaly kialakult borzasztóan nehéz helyzetre. Ebben a mi képviselőtestületünk egységesen és gyorsan lépett. Ha valaki figyelmesen szénéz a városban, láthatja, hogy milyen sok energetikai beruházást indítottunk el, illetve már fejeztünk be, és még ezután is lesznek ilyenek. Nem is kicsik. Említsük meg, hogy mindjárt indul az építése annak a „naperóműnek”, amely a fürdő működtetésében eredményez majd jelentős megtakarítást. A fejlesztések csaknem fele valamilyen módon energiamegtakarítást hoz.

– A másik törekvés a fejlesztéseknél, hogy a közterületeinket olyan lép-

tékben fejlesszük, ami már megfelel a 21. századi elvárásoknak. Ebben benne van, hogy megoldódjon végre a csapadékvíz elvezetése. Benne van, hogy látványos-érdekes-korszerű játszótereink is legyenek, de a parkrendezések, a parkolóépítések is ebbe a körbe tartoznak. Vagy a forgalom szervezése, vagy közterületi szeméttárolók elhelyezése, a lakótelepen a kukatárolók építése, kerékpártárolók is épültek, és lassan tényleg úgy érezhetjük, hogy egy igazi, nyugat-európai kisvárosban élünk. Utakat

építünk, járdákat építünk, kerékpárutakat alakítunk és építünk. Nagy hangsúlyt fektetünk a közlekedésbiztonságra, és pl. trafiboxokat helyezünk ki. Miközben ennek soha nem lesz vége, de egy-egy rész befejezése után mégis azt tudjuk mondani, hogy biztonságosabb a közlekedés, és egyre inkább az alternatív közlekedést támogatjuk. A közterületeink nemcsak szépek, de biztonságosak is. Erre szolgál a kamerarendszerünk is. Elvitathatatlan, hogy ez egy összefüggő láncolatban történő előrelépés. Szébb, élhetőbb, biztonságosabb a város ma, mint volt előtte.

– Miközben persze, hogy ez soha nem fejeződik be, de nyilván lesz egy olyan határ, amikor azt kell mondani, hogy más területre kell a pénz. Nagyjából tudja már, hol a mérőöldkő?

– Jelenleg van olyan nagyobb projekt, amely hamarosan befejeződik, vagy éppen pont indul. A „Bankudvar” rendbetétele indulni fog, miközben a Fáy-lakótelepen éppen befejeződik a munka. Ha ezek befejeződnek, akkor parkoló, park szempontjából a városközpont rendben lesz. A másik nagy projekt

a csapadékvíz-elvezetés megoldása. Erre nyertünk forrást, és van még pár, ehhez is kapcsolódó kisebb beruházás, amellyel megoldódik a csapadékvízzel terhelt göcponatok felszabadítása. A harmadik fontos terület a perifériákon lévő utak aszfaltozása. Ez főleg a vasúton túli területet és az ottani utakat jelenti. Ebben már most lépünk egy nagyobbat előre, de még kell hozzá pár év. S nekem még van egy sarkalatos ügy: nevezetesen, hogy kerékpárral, vagy gyalog mindenhová biztonságosan lehessen eljutni Nyírbátorban. Ez a jövő egyik kulcskérdése. Egyre többen bicikliznek és rolleznek. A gyerekeink is kerékpárral, vagy rollerrel mennek, mennének iskolába, sportolni, és nagyon fontos, hogy legyen egy olyan útvonal a városban, ahol ők biztonságosan közlekedhetnek. A következő 4-5 évben ez komoly kihívás lesz. Ha eddig eljutunk, akkor nagyot léptünk előre.

– A Pócsi és a Gyulaji utcákon nem lesz kerékpárút?

– De lesz. Persze, mivel itt azért többszáz millió forintos költségről van szó, ehhez is próbálunk pályázati forrást szerezni. Ha az egyik utcára nyernénk forrást, akkor lehet, a másik utcát saját költségvetésből is be tudjuk vállalni. Ne felejtjük el, hogy mi saját forrásból építjük az idősek lakóparkját, a dolgozói lakásokat, így azokra a kerékpárutakra kellene a pályázati pénz.

– Nyírbátor egyes részein nagy esőzéseknél nagyon komoly gond a csapadékvíz. Most ebből mi oldódik meg?

– A városban 5-6 nagyon problémás rész van. Az egyik a Kisszoros-Sóhor-dó utcák környéke. Ezen ügy segítünk, hogy leválasztjuk erről a területről a Tesco környékét, s az onnan jövő vizet nem erre vezetjük ezután. A Homokkert utca környékén egy komoly gerinchálózat bővítés történik, s ez a jövőben képes lesz gyorsan elvezetni a lehulló csapadékot. Komoly szerepe van ebben a Papok réti tónak, amit megkötöttünk. Vannak kisebb volumenű fejlesztések, kisebb területekre, amit többnyire saját költségvetésből finanszírozunk. 2024-ben ezek elkészülnek, és a nagyon nagy problémákat ezzel elhárítjuk. Persze az önzívyszerű esőzések továbbra is okoznak majd gondot, de azt állítom, hogy azok a gondok is sokkal gyorsabban fognak megszűnni, mint ahogy ezelőtt volt.

A HEMOFÍLIÁS ENERGIABOMBA

Szüleinktől, nagyszüleinktől sok mindent örökölhettek, ilyen lehet akár az alkatunk, a habitusunk, a hajunk és a szemünk színe vagy akár a magasságunk. Ugyanakkor örökölhettek a hajlamot egyes betegségekre is. Ezek egyike lehet a hemofília vagy más néven vérzékenység. A ritka, öröklődő, veleszületett, egész életen át tartó, gyógyíthatatlan rendellenesség egyes véralvadási faktorok hiányában nyilvánul meg. Az orvostudománynak köszönhetően ma már terápiával, azaz a véralvadási faktor pótlásával teljes életet élhetnek a betegek. Na meg persze nemcsak az orvosnak, hanem főként egy gondoskodó szülőnek köszönhetően.

A 12 éves **Májer Zétény** egy örökmozgó, érdeklődő 6. osztályos fiú, aki imád benne lenni a diákcsoportokban, a testvéreivel közös programokban, szenvedélye az úszás, szereti az állatokat, érdekli a programozás, egyszerűen a világra kíváncsi gyermek, aki majdnem ugyanolyan teljes életet él, mint a vele egykorúak. Ebben a „majdnem”-ben van óriási segítségére édesanyja, **Jászai Mariann**, aki már szinte egyfajta szakembere is lehetne a hemofiliának, hiszen az évek során a saját tapasztalatainak és tájékozódásának köszönhetően mély ismereteket szerzett erről a betegségről.

tottság, mert Mariann elsőszülött fiúgyermek, Levente nem örökölte ezt.

Nos, a vérvétel után egy hónappal a gyermekhematológiától megérkezett a hír a családba: Zétény A típusú hemofiliás, a betegségének a szintje is ugyanaz, mint a nagypapájáé. S hogy egy picit a betegség típusáról is szót ejtsünk, Zéténynek csupán 3 százalékos a VIII-as alvadási faktorszintje. Ekkor jött az újratervezés, s talán az új életük tervezése. Mivel a nagypapának műtétek vagy nagyobb balesetek esetén volt szükség faktorpótlásra, így Mariann nem látta a veszélyesebb, kihívást jelentő oldalát a

sület családi táborában szakemberektől látta, és tanulta el a szúrás helyes menetét. Ezenkívül tíz alkalommal, orvosi felügyelet mellett kellett megszűrnie fiát, ami után engedélyt kapott, hogy otthon, egyedül adja az injekciót fiának. „Az injekció után 3 százalékról 105 százalékra emelkedik a faktorszintje, de a három nap alatt nagyon gyorsan visszaesik 5 százalékra” – mutatta a számokat Mariann a mobilapplikációjában.

A bevérzés okozhatja az egyik legnagyobb bajt a szervezetben, roncsolhatja az ízületeket, az izomzatot, a szöveteket is. A profilaxissal viszont egy folyamatos védelmet kap Zétény, ha megüti magát vagy bevérzik valamelyik testrésze. Kis hősünk már meg sem érzi a fájdalmat, s olykor az is előfordult, hogy – ha még kisebb segítséggel – önmagát kellett megszűrnie. Az injekciós folyamatot a gyerekek a hemofiliás táborban tanulják meg.

Na, de a szakmai részen túl jöjjön maga Zétény.

„Mikor pici volt, és látszott, tele van energiával, akkor jöttek a kérdéseink a hematológushoz, hogy mivel vezessük ezt le” – emlékezett vissza Mariann. Így találtak rá az úszásra, máskülönben még a sakk és a vívás jöhetett volna szóba. A tömeges, labdajátékok a tiltólistán szerepelnek. „Heti nyolc edzésen vesz részt, hajnali edzésekre is jár, beleállt a munkába keményen, és szép eredményeket ér el” – mondta Zétény edzője, **Kaliba Viktor**. „Nagyon jó izomfelépítő az úszás, de oda kell figyelni, mert ez egy nehéz sport” – tette hozzá Zétény, akinek kedvence a gyors és a pillangó.

Minden akkor kezdődött, amikor Zétény két hónapos korában egy vérvizsgálaton esett át. Erre azért volt szükség, mert az édesanyja, Mariann hordozta ezt a betegséget az édesapja által. Ugyanis a hemofília úgy örökölhető, hogy az édesapának a lánya lehet a hordozó, a fia nem öröklí. A lány átörökötheti a fiúgyermekére. Azért is volt nagy az izga-

hemofiliának. Éppen ezért nem is gondolkodott a folyamatos faktorpótlásban addig, amíg Zéténynek kiskorában olyan sok vérzése, bevérzése volt, hogy gyakran a kórházban kötöttek ki. A folyamatos azt jelenti, hogy háromnaponta, otthoni körülmények között, reggel vénásan adja be Zéténynek az injekciót az édesanyja. A Magyar Hemofília Egye-

„Én nem nevelem betegségtudatra a fiamat. Próbálom a lehető legtöbbet engedni neki, kivéve a gördeszkázást, görkorcsolyázást” – jegyezte meg Mariann, akitől megtudtuk, hogy Magyarországon nagyon jönnek számításba a hemofíliaellátás – elmondása szerint a fejlett országokra ez nem minden esetben jellemző –, a betegség kezelésében a Magyar Hemofília Egyesület sok segítséget nyújt a családoknak.

„A gyerektáborokban mindig megyünk valahova kirándulni, rengeteg programot szerveznek. Nagyon sok barátom van onnan, a legtöbbekkel tartom a kapcsolatot” – mesélte Zétény. Nemcsak a táborból, de az úszás által és az óvodában, az iskolában is sok barátot szerzett a 6. osztályos fiú. A pedagógusok a kisfiút már óvodás korától kezdve szemük sarkából mindig lesték, hogy mit csinál, és forró dróton voltak

az édesanyjával. Ezt erősítette meg a Zétényt alsó tagozatban tanító **Hornyákné Helmecezi Orsolya**, kollégáival az osztálytársakat is bevonta, felkészítette egy-egy helyzetre. Zétény mondhatni már rutinos, mert van, amikor maga úgy ítéli meg egy kisebb problémánál, hogy nincs szükség az iskolából hazaszólni az anyukájának. **Zséder Gábor** osztályfőnök hangsúlyozta, hogy Zétény ugyanazt a felső tagozatos diákéletet éli, mint a társai, sőt még mosolyogva említette: olyan, akár egy energiabomba.

Azt még nem tudni, energiáit a jövőben mibe fekteti kis hősünk, de a jelenlegi tervei szerint vagy az úszásra vagy a programozásra koncentrálna a későbbiekben.

Májer Zétény esete több szempontból is tanulságos. Körülöttünk sokan élnek valamilyen rendellenességgel, úgy, hogy nem is tudunk róla. Természetesen a szülőknek, a közvetlen hozzátartozóknak van az egyik, ha nem a legjelentősebb szerepe a betegség kezelésében, ugyanakkor a társadalom többi tagjának is érdemes tisztában lennie azzal, hogyan élnek az ilyen emberek.

Polyák Dézi

Kezdje a karrierjét az MSK Hungary Bt.-nél!
Ha szeretne egy megbízható és stabil munkahelyet:

Jelentkezzen hozzánk!

Kiemelt pozícióink:

- ▶ CNC gépkezelő (marós)
- ▶ Horizont gépkezelő
- ▶ Hegesztő
- ▶ Lakatos
- ▶ Karbantartó
- ▶ Mechanikus szerelő
- ▶ Elektromos szerelő
- ▶ Fúrós
- ▶ Forgácsoló csoportvezető
- ▶ HR referens
- ▶ Kontroller
- ▶ PLC programozó
- ▶ Beszerző
- ▶ Hálózati rendszergazda
- ▶ Elektromos tervező
- ▶ Gyártástámogató mérnök

MSK Hungary BT

4300 Nyírbátor, MSK tér 1 · Tel.: +36 42 511 129
karrier@msk.hu · www.msk.hu

ANTIFASISZTA SZERVEZETEK NYÍRBÁTORBAN

November elején a jó kapcsolatok okán folytatott eszmecserét városunk polgármestere a szlovák és a magyar antifasiszta szervezetek vezetőivel Nyírbátorban.

A Szlovák Fasisztaellenes Harcosok Szövetségének országos elnöke, **Viliam Longauer** ezen a találkozón adta át a szervezet kitüntetését **Máté Antalnak**. Mindkét országban élénken ápolják az antifasiszta hagyományokat, és emlékeztetnek, hogy milyen nemzeti tragédiákat okozott a fasismus. A két ország szövetsége szoros együttműködésben

van. A MEASZ hagyományosan ilyenkor halt **Bajcsy-Zsilinszky Endre** emlékművet Tarpán. szokta megkoszorúzni a mártírhalt

HALOTTAINKRA EMLÉKEZTÜNK

A halottak napi koszorúzási ünnepségen, a Hősi Emlékműnél verssel, énekszóval és emlékbeszéddel tisztelegtek az I. és II. világháborúban elesett nyírbátori honfitársak előtt, akik bátorságból és hősi helytállásból mutattak példát.

Az október 27-én rendezett megemlékezésen **Máté Antal** polgármester arra hívta fel a figyelmet, hogy békeidőben sem szabad megfeledkezni arról, milyen tanulságai vannak egy-egy háborúnak, és mekkora érték az, hogy mi itt, Magyarországon már évtizedek óta békében élhetünk.

A világegések áldozatainak szobránál a hagyományokhoz híven idén is koszorúztak a különböző helyi szervezetek, nevelési és oktatási intézmények képviselői. Az önkormányzat a Városi Köztemetőben a szovjet hősi emlékműnél, a 48-as főhadnagy, **Kirchhofer Kálmán** és a díszpolgárok sírhelyénél elhelyezte a hála virágait.

Polyák Dézi

ADOMÁNYOK MENEKÜLTEKNEK

A Nyírbátori Lions Club őszi adományozási akciójával a háború elől elmenekült ukrainai családokat és gyerekeket támogatott.

A nyírbátori szervezet egy nemzetközi pályázatnak köszönhetően 7,3 millió forint értékű adományban praktikus, háztartási, informatikai, mindennapi használati eszközöket adott át a Nyírbátorban élő, Ukrajnából áttelepült családoknak, és juttatott el az Ukrajnában tanuló diákoknak. Közel kétszázan részesültek a Lions Club támogatásában.

„Megkérdeztük, hogy mire lenne szükségük a diákoknak. Sok esetben munkához való eszközöket, a villanyszerelők például fázisceruzát, védőkesztyűt, valamint használati tárgyakat, konyhai edényeket, ágyneműket, törülközőket kértek. A családok között volt olyan, amelyik azt mondta, hogy a szomszédba hordja át a ruhát, így mosógépet vettünk nekik” – tudtuk meg a nyírbátori szervezet képviselőjétől, **Petróczi Ferencnétől**.

Polyák Dézi

Nyírbátor Város Önkormányzatának Lapja

Felelős kiadó:

Nyírbátor Város Önkormányzata,
Máté Antal polgármester.

Főszerkesztő: Nagy Miklós
info.batormedia@gmail.com

Szerkesztőség:

Nyírbátor, Szabadság tér 8–9.
Kulturális Központ földszint
Tel.: 42/291-865, 06-70/337-2587

Nyomdai előkészítés:

Talpas Design Grafikai Kft.,
Nyíregyháza

Készült Nyíregyházán,
a Grafit Nyomda „R” Kft.
nyomdaüzemében

Felelős vezető: Ördög J. Gábor
HU ISSN: 0864-7259

*A szerkesztőség fenntartja a jogot,
hogy a beküldött írásokat – a tartalom
lényegi megváltoztatása nélkül –
szerkesztett, rövidített formában közzéje.*

„Anélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb volna a tenger”

A SZOCIÁLIS ÉS EGÉSZSÉGÜGYI DOLGOZÓKAT ÜNNEPELTÉK

A rendszerváltozás utáni negyedik évtizedben még mindig vagy talán mostanában még inkább óriási szükség van a szociális ellátásra – függetlenül attól, hogy ez a terület egyébként mostanában pont nem számíthat kiemelt kormányzati programnak, már ami a szükséges anyagi forrásokat illeti.

Napjainkban a szemmel látható jólét mellett már nagyon is szemmel látható, hogy a leszakadt népszerűség önnön erejéből képtelen megbirkózni a kor kihívásaival, pontosabban már az emberhez méltó egyszerű hétköznapi kihívásaival sem. Ebben a helyzetben egy helyi önkormányzatnak minden erejével arra kell törekednie, hogy a süllyedőben lévő, nehéz sorsú embertársait felszínen tartsa. Ez sokszor nem csak pénzkérdés. Ez a felelősség, az előrelátás, a jövőkép meglétének a kérdése. Nyírbátorban, az országban az elsők között szervezték meg az akkori családsegítő szolgálatot. Az első munkatársaknak szinte maguktól kellett kitalálni, összerakni, hogy mi is legyen a feladatuk, és nekik kellett megtalálni, hogy ki az, aki segítségre szorul. Ma már tudjuk, az első „szociális munkások” nem vallottak szégyent. A közel négy évtized alatt sikerült megszervezni egy olyan szociális ellátást Nyírbátorban, amely tényleg példaértékű, és nemcsak az ellátások

lehető legszélesebb körével, hanem a benne dolgozók elhivatottságának köszönhetően is. Csak pénzzel nem lehet mindent megoldani, türelemmel, s főleg emberséggel, odafigyeléssel és beleérzéssel sokszor lehet tovább-billenteni a kátyúba ragadt sorsokat. Ez munka, még ha hivatásszerűen műveli is az ember, sok-sok lelki teherrel, olykor-olykor erős traumával jár, amit nem lehet megfizetni. Ugyanakkor évente egyszer legalább jó érzés, ha a hivatás gyakorlói kerülnek a figyelem, a törődés, az elismerés középpontjába. Ilyen a szociális munka napja, ami persze országos esemény, de valójában a helyi tartalom a lényeg. Nyírbátorban néhány éve az a gyakorlat, hogy ezen alkalomból és egyszerre köszöntik a szociális területen dolgozó-

adását igénylő hozzáállás szükséges, ahol karrier, elismerés ritka, munka sok, siker apró, de az legalább megélt. Más kérdés, hogy a megoldandó feladatok, az emberi problémák inkább csak szaporodnak, mintsem megszűnnének.

A városi ünnepségen **Máté Antal** polgármester, miközben elismerte az eredményeket, a munka minőségét, az emberek erőfeszítését, azt is elmondta, pontosan látják, hogy az adott ágazatok milyen nehézségekkel küzdenek, s milyen újabb és újabb kihívások elé állítják mindkét hivatás művelőit. A polgármester is látja, hogy ez egy szinte véget nem érő folyamat, s pontosan ezért idézte Kalkuttai Szent Terézt: „Úgy érezzük, hogy amit teszünk, csak egy csepp a tengerben. Anélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb volna a tenger.”

Az ünnepségen szociális és egészségügyi dolgozókat tüntettek ki a második várossá válás 50. évfordulójára alapított emlékplakettel. Ők a következők: **Dr. Gaálné Dr. Józsa Borbála, Dr. Halász-né Dr. Barkóczy Katalin, Dr. Havasi Zita, Dr. Kovács Lajos, Dr. Nagyné Dr. Bányai Mária, Dr. Ruzsinszki Judit, Dr. Sztanojev Péter, Dr. Vadász Mária, Baráth Béla Leventéné (Szász Márta), Hajnal Ferencné,**

Knoll Jánosné, Majoros János.

A hivatalos ceremóniát, mint ahogy már évek óta bevált gyakorlat Nyírbátorban, színházi előadás követte. A **Jöhetsz, drágám!** című vígjátékot a Hadart Színház előadásában nézték meg az ünnepeletek.

kat és az egészségügyi dolgozókat is. Egyébként pedig a két szféra sok területen ér össze, sokszor az egyik sikere a másik öröme is. Abban is hasonlítanak, hogy egyformán pénzügyi területéről beszélünk, s egyformán, sokszor kilitástalannak tűnő helyzetek nem fel-

**BÁTORI
HÍRADÓ**

SZERDA 20:00 ÓRA

Ismétlés:
Hétfő 7:00, 14:00
Csütörtök 7:00, 14:00
Szombat 14:00, 20:00
Vasárnap 10:00, 14:00, 20:00

ÉRZÉKENY HÚROKON

Tóth Ferencné óvodai és-iskolai szociális segítő egy kicsivel még szerencsésebb helyzetben lévő gyermekekkel találkozik. Ő az a szociális munkás, aki a még óvodába és iskolába is rendszeresen járó gyermekek mentális problémáin keresi a fogást. A nevelési intézménybe járó szociális munkás akkor dolgozik, amikor az iskola hagyományos eszközei már kevésnek bizonyulnak. Speciális módszerekkel jutnak el a gyermeki lélek mélységeibe, hogy megsejtsék az igazi problémákat.

– **Ma éppen milyen esettel kellett foglalkozni?**

– Ma ötödikes gyerekekkel tartottunk csoportfoglalkozást a kislétai általános iskolában.

– **Konkrétan mi volt a foglalkozás?**

– Ez úgynevezett önismereti és személyiségfejlesztő foglalkozás volt, a második immár. Ilyenkor körben ülünk, és úgy beszélgetünk. Olyan kérdéseket teszünk fel nekik, amelyekkel megnyílhatnak.

– **Mondjon egy ilyen kérdést, hogy könnyebben el tudjuk képzelni a szituációt!**

– A kezdetekben olyan kérdések hangzanak el, hogy mi a legnagyobb vágyad az életben, vagy mi a legnagyobb félelmed.

– **Hány találkozás után mondják meg az igazat?**

– Ha hiszi, ha nem, igazat szoktak válaszolni.

– **Már rögtön az első alkalommal?**

– Nagyon őszinték a gyerekek.

– **Ilyenkor szokott olyan válaszokat hallani, amin még ma is megdöbben, vagy ma is meglepődik?**

– Természetesen a meglepetés elég gyakori. Különösen az érzelmi reakcióikkal tudnak meglepetést szerezni.

– **Említette, hogy a féleleimeikről is kérdezi a gyerekeket.**

Mi az, amitől félnek a tízéves gyerekek?

– Ez nagyon változatos. Nyilván sokszor jön elő, hogy valamilyen állattól fének, mint például a kígyó, kutya. Vannak olyan gyerekek, akik a szüleik elvesztésétől fének.

– **Van olyan, amikor azt mondják, hogy a szüleiktől félnek?**

– Ezeken a csoportos beszélgetéseken ilyen nem szoktak mondani.

– **Ez reális, hogy senki nem fél a szülőitől?**

– Biztosra vehető, hogy van gyerek olyan helyzetben, de ezeken a beszélgetéseken ilyen nem mondtak ki.

– **Ezt csak azért kérdezem, hogy vajon teljesen őszinték-e a gyerekek.**

– Hiszem, hogy őszinték. Ha valaki fél a szüleitől, azt négy szemközt mondja el. Volt példa, hogy a gyerek elmondta, hogy őt bántalmazzák a szülei.

– **Önt, hogy kezelik az iskolákban? Befogadták már?**

– Ma már úgy érzem, hogy a kollégájuknak tartanak, azaz befogadtak. Kell hozzá idő.

– **Említette ezt a csoportfoglalkozást. Van valamilyen cél, hogy ötödiktől nyolcadikos korukig mit kellene elérni?**

– Nem feltétlenül felmenő rendszerben vannak ezek a

foglalkozások. Öt-hat alkalommal találkozom egy-egy osztállyal. Általában olyan problémákat próbálok meg orvosolni, amikor vagy kiközösítés és vagy bántalmazás van egy osztályban.

– **Ez gyakori probléma?**

– Sajnos gyakran előfordul mind a kettő.

– **Ezt Ön kitől tudja meg?**

– Természetesen a pedagógusoktól tudom meg.

– **Mit mondanak ilyenkor? Talán azt, hogy ő, az osztályfőnök már nem tud ezzel mit kezdeni, és oldja meg Ön?**

– Megkérnek arra, igen, hogy próbáljak meg tenni valamit én.

– **Ha a pedagógusnak nem sikerül, akkor Önnek még sikerülhet?**

– Igen.

– **Tényleg?**

– Tényleg.

– **Mit tud Ön mást, mint egy pedagógus?**

– Talán nem meglepő, de az említett csoportfoglalkozásokban van a más. Ilyenkor érzékenyítő feladatokat kapnak a gyerekek. Ez más módszer, és kérem, hogy nagyon figyeljenek egymásra. Ez egy fontos szabály. Ilyenkor a gyerekek gyakran meglepik az osztálytársaikat, mert olyan dolgokat is elmondanak magukról, amelyekről senkinek nem volt még csak sejtésük sem. Ezeket a hétköznapiakban nem mondanák el a másoknak. Ez ad lehetőséget arra, hogy sokkal jobban megismerjék egymást. Volt, hogy ezek új barátságokat is hoztak a gyerekek között.

– **Önt mi csábította erre a pályára?**

– Bármilyen meglepő, de én mindig is nagyon szerettem volna segíteni az embereknek, az embereken. Erre születni kell, szerintem.

Ha az embernek nincs benne a vénájában a segítő szándék, akkor ezen a pályán nem lehet megmaradni.

– **Ezt nem lehet megtanulni, elsajátítani?**

– Szerintem nem. Vagy ilyenek születik az ember, vagy nem. Huszonhárom éve vagyok a pályán, azt gondolom, nem lennék már itt, ha nem akarnék segíteni, és nem szerezne örömet számomra az, hogy tudok segíteni.

– **Ráadásul a legérzékenyebb hangszeren, a gyermekek lelkén „játszik”.**

– Igen, és próbálok segíteni. Én már innen megyek nyugdíjba is. Ha eddig jól érzem magam ebben a hivatásban, akkor ez már nem fog megváltozni.

ESETMENEDZSER

Az egyik legnehezebbnek tűnő terep a szociális munkában az esetmenedzsereké. S itt most nem az jut az ember eszébe, hogy bizony a segítő ember könnyen kerülhet akár életveszélybe is. Az igazi nehézség, amivel szinte lehetetlennek tűnik építtel megküzdeni, hogy a problémák, a rászoruló gyerekek száma egyre csak nő és nő. **Szücsné Török Erika** esetmenedzser mégis inkább a sikerekre emlékszik, de azért persze ő is emberből van és néha talán még ő is hiábavalónak érzi a rengeteg odaadott jószándékot.

– Amikor bemutatkozik, és elmondja, hogy esetmenedzser, mindig tudják, hogy valójában mivel foglalkozhat?

– A mi szakmánkban persze mindig tudják, hogy mi a dolgunk, de az előfordulhat, hogy egy kívülálló esetleg azt hiszi, hogy egy nagyvállalati középvezető lehetek.

– A szakmabeliek, akik más területen vannak, ők vajon sajnálkoznak egy esetmenedzseren, együtt éreznek, mit mondanak?

– Akik ismerik ezt a munkát, inkább elismeréssel beszélnek rólunk, mert tudják, hogy ez nem könnyű hivatás.

– Ezen a területen lehet, hogy ez a legkeményebb munka?

– Egyáltalán nem vagyok biztos ebben. Lehet, hogy van ettől sokkal nehezebb gyermekjóléti terület is.

– Ha jól gondolom, ön a történések sűrűjébe kerül általában.

– Szó szerint a sűrűjébe.

– A megoldandó feledek sokszor egyúttal veszélyes feladatok is.

– Ez igaz. Az a helyzet, hogy problémás családokkal dolgozunk, és a probléma néha fenyegetésekben is kifejeződik. Amikor érkezik a jelzés, hogy a gyermek veszélyben van, mert mondjuk szerfogyasztó vagy alkoholista a család, vagy olyan szülőről van szó, aki elhanya-

olja a gyermekét, bizony nagyon sokrétű a megoldandó probléma.

– Át szokott futni a fején, hogy akár még az életét, mármint az Ön életét is veszély fenyegetheti?

– Természetesen...

– Tényleg?

– Igen, igen...

– Ha ez ember ezt is megtapasztalja, erre is gondolni kell, akkor miért csinálja?

– Mert szeretem ezt csinálni. Mindig ebben a szakmában dolgoztam. 2003-tól vagyok a szociális szférában. Egy kistélepusülésen kezdtem, és egyedüli családgondozó voltam. Minden eset más és más, és mindegyiktől csak erősebb lesz az ember. Nagyon sokat jelent a tapasztalat a mi munkánkban. A mostani munkakörömben viszont nem megyünk egyedül a családokhoz.

– Előfordult már, hogy fizikailag is bántalmazták?

– Szerencsére eddig még soha nem fajultak el a dolgok. Általában ezt mindig sikerül megelőzni. Persze most nehogy azt higgye valaki, hogy mindennap veszélynek vagyunk kitéve.

– Hogy lehet ezeket a brutális helyzeteket kivédeni? Amikor olyan családhoz megy, ahol már korábbi ismeretségből tudja, hogy bizonyos állapotában a csa-

lád feje, vagy akár az anyuka nagyon fenyegető tud lenni.

– Ha látjuk ezt az állapotot, akkor vége a helyszíni megbeszélésnek. A következő – józan – találkozáskor mindig vázoljuk a családnak, hogy ez számukra nem előny.

– Persze, de még az ajtón kívül nem tudhatja, hogy fogadják belül.

– Igaz, de van már tapasztalatunk, szinte minden ügyfelünkről. Egyébként pedig a legkeményebb családokkal is igyekszünk valamilyen partneri viszonyt kialakítani. Én még soha nem mentem egy családhoz sem ellenséggként, de még számonkérési szándékkal sem. Ez a gondozás egy folyamat. El szeretném és el kell jussunk oda, hogy a gyerek ezek után ne rosszabb, hanem jobb helyzetbe kerüljön a saját családjában.

– Lehet itt igazi sikerélmény, vagy csak pillanatnyi sikerek vannak?

– Nekünk az is siker, amikor megköszöni az anyuka, hogy elintéztünk neki egy segély-igénylést, vagy a családi pótlék igénylését..., stb. Az az igazi sikerélmény, ha kiderül, hogy a munkánk nyomán nem romlik tovább a gyermek családi helyzete.

– Milyen gyakran fordult elő, hogy ki kellett menteni gyermekeket a családjukból?

– Közvetlenül nem fordult még elő, de sajnos túl sokszor kell arról intézkedni, hogy a gyermeket emeljék ki a családjából.

– Ebben azért az a siker, amikor azt eléri, hogy viszszerüljön a gyermek.

– Az a cél a kiemelés után is, hogy hazagondozzuk a gyermeket. A helyzet miatt először kiemeljük, majd azért dolgozunk a családokkal, hogy visszakaphassák a gyermeküket.

– Ezekkel a családokkal visszatérően foglalkoznak még akkor is, ha a gyermeket ideiglenesen elviszik tőlük?

– Természetesen. Nyomonkövetésnek hívják ezt a szakmánkban.

– Egy kiemelés után milyen a viszony a családdal?

– Kiemelés után előfordul a gyűlölködés, de azt is tudni kell, hogy a kiemelés már a végső lehetőség, amikor talán már a szülő is érzi, hogy baj van.

– Mi a fő baj ilyen esetekben?

– Például nincs mit ennie a gyermeknek. Vagy a családi pótlékból tudatmódosító szereket vesznek, és nem enni valót. Vagy például nem jár a gyermek iskolába. Vagy hiába kapnak adományt, azal sem tudnak rendesen bálni.

– Előfordult már, hogy egy-egy nehéz elalvás közben azt gondolta, mégsem jó pályát választott?

– Nem, nem volt ilyen komoly gondolatom.

– Mi tartja itt?

– Szeretek segíteni az embereken. Ugyanakkor az sem mindegy, hogy hol dolgozik az ember. Itt pedig jó dolgozni. Jó kollégákkal vagyunk körülvéve. Mi – heten vagyunk ebben a munkakörben – leülünk, és mindig megbeszéljük a nehéz eseteket. Az intézmény is segít, ha kiégésközelet állapot látszik.

– Irányítaná-e a saját gyereket erre a pályára?

– Ha látnám benne az ambíciót, és látnám, hogy ő segíteni akar, akkor lehet, hogy igen.

– Igen?

– Igen... igen.

SEGÍTŐK

Tizenöt-húsz, többségében idősebb hölgy tesz-vesz a Vár utcai színház nagy társalgójában. Van, aki rejtvényt fejt, van, aki kérdőíveken csiszolja a tudását, van, aki olvas, de mindenki foglalkozik valamivel. S ami fő, mindezt nem egyedül, hanem jól ismert társakkal, talán még a barátnőket is lehet mondani. Ez nem mindegy nyugdíjasként, hogy egyedül él bele a világba valaki, vagy emberek, barátok, egymásra figyelő társak között élvezzi az életet. A Nyírbátori Szociális Szolgálat pont ezt a miliőt teremtette meg a nyugdíjas csoportjában. Nevezetesen, hogy hatvanon túl is rengeteg örömet kaphat még az ember.

– Láthatóan ez egy normál hétköznapi helyzet, amibe beleszöppentünk. Kik és mennyien járnak ide naponta?

Lőrántné Szmolinka

Anna: – Időskorúak és pszichiátria betegek járnak ide. Ha mind a két csoport teljes létszámban itt lenne, akkor többen lennénk, mint hetvenen. Csütörtökönként jönnek a legnagyobb számban.

– Akkor van a heti buli?

– Inkább azt mondom, hogy akkor van a klubnapunk. Ha csak kívülről figyelné valaki, hogy mi minden történik itt, akkor bizony sokan meglepődnének, hogy az idősek milyen aktívak. Persze egyáltalán nem csak itt történnek az érdekes dolgok. Számptalan városi programon veszünk részt – fellépőként is – és sokszor megyünk közös kirándulásra. Megmondom őszintén, hogy ez en-

gem, már csak magam miatt is örömmel tölt el, mert legalább látom, hogy mennyi minden vár rám majd nyugdíjasként is. Ez azt mutatja, hogy nem kell félni az idősödéstől, egyáltalán nem kell majd magunkra zárni az ajtókat.

– Mikor kezdte a szociális munkát?

– 2006-ban muszáj volt váltanom, és akkor kerültem

ide a nappali ellátáshoz.

– Milyen területről váltott?

– Nyíregyházán dolgoztam a Társadalombiztosítási Igazgatóságon, ahol egyébként imádtam dolgozni. Ez bizony egy jelentős törésnek indult a pályámon, mert örösi volt a váltás, a különbség az addigi és az új munkám között. Az történt, hogy megszületett a fiam, és már nem akartam bejárni Nyíregyházára. A fejemben ott

volt a szociális munka – hiszen közben már végeztem a főiskolát is –, érdekelt is ez a munka, de ettől még nagy volt a különbség.

– Tehát nagyjából tudta, hogy mi az a szociális munka.

– Persze, ráadásul ide jártam gyakorlatra is, és pont ez a gyakorlati tapasztalat hozott ide. Egyszer jött egy telefon, hogy most van lehetőség, ha gondolom, akkor van egy állás. Ennek tizenhét éve, de egyszer sem bántam meg.

– Léteznek, hogy egyszer sem gondolt arra, ez nem volt éppen a legjobb választás?

– Ilyen sarkosan ez soha nem fordult meg a fejemben, de azt nem tagadom, hogy néha vannak nehezebb időszakok. Hát gondoljon csak bele, miről szól a szociális szakma!

– Miről szól?

– Ezt meg lehet úgy is fogalmazni, hogy problémával küszködő embereknek próbálunk meg segíteni. Hivatalosan ez úgy hangzik, hogy a társadalom tagjainak a jóléti szolgálata. Mondhatjuk hétköznapi nyelven is: amikor megkeresnek bennünket a bajban lévő emberek, akkor el kell döntenünk, hogy milyen fajta segítségre van szükség a mi szolgáltatásaink közül. A lényeg, hogy mindenki kapjon segítséget, aki rászorul a segítőkre.

– Van-e olyan, ami felbosszantja munka közben?

Az már eleve elkieserít, mert az ezzel kapcsolatos dühöt ez váltja ki, hogy milyen sok ember szorul segítségre. Eddigi pályámon az idősgondozás összes területén dolgoztam már, és az ember látja, hogy mi vár az idősekre, ahogy öregsznek. Ez pedig nagyon nem jó irány.

– Az keseríti el, hogy egyre több a rászoruló idős ember?

– Igen, sajnos egyre több és több idős csak az ilyen szervezetektől várhat és kap segítséget.

– Úgy látja, hogy ennek soha sem lesz vége, itt inkább tűzoltás folyik?

– Nem vagyok ebben optimista.

– Mi a tapasztalat, kik kerülnek nehéz helyzetbe?

– Ez nagyon sokféle ok következménye lehet. Egészségi állapot, családi helyzet, anyagi szegénység.

– Hogy látja, az egyénnek, vagy a társadalomnak nagyobb-e a felelőssége?

– Sok esetben nehéz különválasztani a felelősség mértékét, de nekem, szociális segítőként nem az a dolog, hogy az okokat keressem, és én nem ítélezhetek emberek felett, akkor sem, ha éppen valaki a szenvedélybetegsége miatt került ide hozzánk. Nálunk a fő szempont az emberi méltóság tiszteletben tartása, és nem ítélezhetünk.

– Sikerülhet ez mindig?

– Erre kell törekednünk.

– Ön rá merné bízni magát erre a szolgálatra, ha segítségre szorulna?

– Ugyan én még nem kerültem ilyen helyzetbe, de a férjemet ez a szolgálat látta el, amikor ő nagyon nehéz helyzetben volt, és az én munkaöröm is megváltozott, és sokkal több időt kellett a munkahelyemmel foglalkoznom.

Ha nincs ez a szolgálat, akkor én azt a munkát nem tudtam volna ellátni. Amikor az embert személyesen is érinti a szükség, akkor kerül igazán a helyére az értékrend a szociális munka fontosságáról.

– Tehát a válasza az, hogy igen!

– Igen, természetes, hogy rábíznom magam a szolgálatunkra.

Már megerősödtek a Csepere(r)dő első fáit, hiszen öt éve, 2018-ban ültették el az akkor született gyerekek öröme az első facsemetéket. A hétvégén 80 gyermeknek ültettek fákat

a szülők, hozzátartozók. Előbb-utóbb egy szép kis parkerdőben sétálhatunk a Szénaréti-tó partján. „Nagyon szeretünk volna fát ültetni a fiunknak, Bontond Leventének, mivel ez egy életen át

tart, és azt is, hogy megtanulja, az élő fa gondozásra szorul, ahhoz meg egy kicsit sétálnunk kell a természetben” – mondta a november 11-ei programon **Kovács Mária.**

JELZŐRENDSZERES HÁZI SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

Működése rendkívül egyszerű:

A GONDOZOTT jelzi az eszközzel, hogy segítségre van szüksége, a mobiltelefon-hálózaton keresztül ez a jelzés eljut a GONDOZÓHOZ, aki felkeresi a Gondozottat.

A Gondozottnál található rendszer két részből áll:

1. Karra felcsatolható egység (továbbiakban pánikgomb), beépített lítium elemmel

2. Fali egység, 230V-os hálózati adapterrel

Nyírbátor Város Szociális Szolgáltatásnyújtó Központjánál Nyírbátor, Vár u. 1. alatt a jelzőrendszeres házi segítségnyújtást 2016 óta végezzük.

Igénybevételének feltételei az intézménynél:

- a) az egyedül élő 65 év feletti személy,
- b) az egyedül élő súlyosan fogyatékos vagy pszichiátriai beteg személy, vagy
- c) a kétszemélyes háztartásban élő 65 év feletti, illetve súlyosan fogyatékos vagy pszichiátriai beteg személy, ha egészségi állapota indokolja a szolgáltatás folyamatos biztosítását.

Intézményünknel előnye: a segélyhívó készülékekkel a nap 24 órájában biztosítható a krízishelyzetbe kerültek szakszerű ellátása, az internetalapú szolgáltatás közreműködésével a jelzés eljut a feladatot ellátó gondozónőkhöz, akik 30 percen belül a segélykérő otthonába sietnek.

A Városi Szociális Szolgáltatásnyújtó Központnál a Jelzőrendszeres házi segítségnyújtást 24 órás folyamatos ügyeleti rendszerben szakképzett gondozók megbízási szerződéssel látják el.

lyek, bevonásával oldja meg.

Ha más személyek bevonását a probléma megoldása szempontjából indokoltnak tartja, haladéktalanul értesíti azokat.

Ha problémát a helyszínen megoldhatónak értékeli, elvégzi a szükséges gondozási tevékenységet.

A gondozó mindaddig a gondozottal marad, amíg annak állapotát megnyugtatónak nem tartja.

A gondozónő a riasztást követően a legrövidebb időn – 30 perc – belül a segítséget kérőt a lakásán felkeresi.

A segítségkérés okának megismerése után dönt arról, hogy a felmerült problémát egyedül vagy más szemé-

Az ellátás intézményi térítési díját Nyírbátor Város Önkormányzata Képviselő testületének 3/2017. (II.3.) számú önkormányzati rendelete határozza meg 30,- Ft/nap (900,- Ft/hó) összegben.

KÉT FIATAL HARCOS

A nyírbátori testvérpár, **Molos Károly** és **Molos Eszter** ökölvívásban is megállja a helyét. A két fiatal harcos a VI. Nemzetközi Eger Kupa - Ökölvívó Tornán vett részt október 6-án és 7-én, ahol 11 ország 300 versenyzője között Molos Eszter serdülő korosztályban (35 kg-osan) a 38 kg-os kategóriában az első helyet szerezte meg.

Molos Károlyt a thai box-ban elért kimagasló eredményei alapján

már ismerhetjük. Hogy említsünk néhányat a sok közül: többszörös muay thai magyar bajnok, világbajnok – és most a Kickbox világranglista 9. helyét is elfoglalta. No, de élete második ökölvívó versenyén eljutott a döntőig, ahol a jelenlegi Európa bajnok görög versenyzővel csapott össze, majd ezüstéremmel zárta a versenyt. Testvére, Eszter is jeleskedik a thai boxban, ugyanis magyar bajnok és K1 Európa Kupa győztes. A Molos testvérek felkészítő edzője **Gönczi János** és **Molos Krisztián**.

SPORTOLÓINK ARCKÉPCSARNOKA

KOVÁCS GÁBOR – GABÓ

Kovács Béla és Takács Margit házasságából két gyerek született, Béla és Gábor, mindketten Nyírbátorban. Gabi 1953. augusztus 16-án. Szentvér utcai gyerekként persze, hogy a régi reformátusba, a későbbi 1. számú iskolába járt. Itt pedig Ballóné Juci néni ismertette meg vele a kézilabda alapjait.

Kevés olyan korabeli sportolónk van, akinek pályafutásában Juci néni ne játszott volna szerepet. Ráadásul fia – **Balló Zoli** – is akkor kezdett kézizni, s vitte a D. Dózsáig, illetve az ifi válogatottságig. A gimiben **Bertók István** pallérozta tovább. Nyolcadikos korától már a Nyírbátori VASAS igazolt játékos. A felnőtt kerettel edzett, az ifiben játszott, de egyre nagyobb szerepet kapott a nagyok között is. Nem ördög-től való dolog ez, a tehetségek általában korán érnek. Elődei, későbbi játékosársai közül hasonló utat járt be **Molnár László** és **Pál István** is. Gabó ma is szeretettel emlegeti **Újvári Pistit (Tyukos)**, akivel az ifiből együtt lépett előre. Nemcsak testileg, de szellemileg is remek tempóban „izmosodott”, így teljesen érthető volt továbbtanulási szándéka. Megjegyzem: az akkori bátori kézisek 80 százaléka diplomás volt. Mindenkit arra sarkalltunk, hogy tanuljon. A nyíregyházi tanárképzőre jelentkezett. Felvették tesi-földrajz szakra

– előfelvételiként. Lenyomott egy mundéros évet Kalocsán, aztán kezdte tanulmányait a főiskolán. Jó kezekbe került, hiszen **Sallai Ernő** és **Tamás Béla** a sportág kiváló felkészültségű tanárai voltak. Játszott a TK NBII-es csapatában, s amikor a szabályok lehetővé tették, a Nyíregyházi Spartacus-Petőfiben. Hogy a történet újabb bátori szálat kapjon, itt csapattársa volt **Kovács Józsi (Kokó)**, a csodálatos balszélső. Gabi Nyíregyházáról Debrecenbe került, Kokó pedig Nyírbátorba. Azt a balszárnyat sok csapat elfogadná gondolkodás nélkül.

A DMTE NBI-B-s csapata igazolta le, tanárként pedig az Irinyi János Élelmiszeripari Középiszkola és Gimnáziumban kezdett tanítani. Akkor négyszáz tanulója és két testnevelője volt az iskolának. Évek múltán a diákok létszáma ezeregyszázra, a testnevelőké hat főre bővült. Kovács Gabi lett a testnevelési munkaközösség vezetője. Ez a cím aztán igazgatóhelyettesre módosult, bizonyítva,

hogy nem csak a sportpályán teljesít átlagon felül. A nagy létszámú iskola pedig bravúros szervezési folyamat végén sporttagozatossá alakult. Nagyon sok kiválósága van a debreceni és a magyar sportnak, akik ide jártak. Ez szinte minden sportágra érvényes. 1976-tól 2017-ig, nyugdíjba vonulásáig ez volt a munkahelye.

Hát, nem egy vándormadár típus.

A DMTE-ben nagy reményeket fűztek a játékaéhoz. Szélsője az a **Rédli Pali** volt, akit a Dózsa sikertelenül ostromolt éveken át, ám ő a civil karriert választva lett nagyhírű szájszélső. De említhetem **Veres Pistát**, **Balló Zolit**, **Nádas Lajost** is. Innen már csak karnyújtásnyira volt a Dózsa. Elméletben. Gyakorlatban ugyanis súlyos kézsérülést szenvedett. Műtétek sora, majd az aktív játék vége. A csúcsra ezért nem sikerült fellépnie.

Edzősködni kezdett. Vezetőedzője lett a DSI-nek (Debreceni Sportiskola). 1982-ben kinevezték a Debreceni Dózsa nagyhírű, korábban bajnokcsapat edzőjévé. Ez nyírbátori sporttörténeti esemény, hiszen városunkban Gabi az első, aki NBI-es csapat edzője lehetett! (Ez valamennyi sportágra értendő!) Ekkor 29 éves volt mindössze. Amit játékosként

elvett tőle a sors, visszaadta edzőként. Aki csak kicsit is járta a sport világában, az tudja, hogy ez nem egy fátklysmenet. A Dózsában generációváltás volt akkor, de még maradtak a régi

szterek közül is. **Süvöltős Misi**, **Kordás Pista**, **Molnár Feri**, **Kormos Jani**, **Meggyesi**, **Bogárdi** például. Micsoda nevek! Az ilyen esetekre mondták régen: „Nagy fába vágta a fejszéd, öcsém!” Utána már csak az a kérdés, hogy a fejszét sikerül-e kihúzni belőle. Számtalan gátló körülmény, a bajnokságban 6. hely – egy év után közös megegyezéssel szerződést bontottak. Folyamatosan képezte magát, a TF-en elvégezte a szakedzőit, a sportág – szerintem – legnagyobb hazai tudósánál **Kovács Lászlónál**. Olyan társakkal, mint például **Kovács Péter**, akit a XX. század legjobb játékosának szavaztak meg.

A sportágtól már évek óta visszavonult. Szurkolóként viszont minden fontos eseménnyel képben van. A bátoriakkal is. Rövid magánéleti összefoglalója: két feleség, három lány, öt unoka. Valamennyien diplomások és sportolnak. Édesanyja még él, 95 éves. Örömmel látja Nyírbátor rohamos, látványos fejlődését. Gabó! Szerintem ez egy nagyívű pályafutás volt.

Sportbaráti öleléssel:

Szabó Laci

GAZDAG ÉS SZÍNES OKTÓBER AZ ÉLMÉNYSULIBAN

Intézményünkben a 3-4. évfolyamos tanulók „Magyar vagyok” című műsorával emlékeztünk meg a 13 aradi vértanú és Batthyány Lajos 1849-es mártírhaláláról. Versekkel, dalokkal idéztük fel a múlt eseményeit. A műsor összeállításában közreműködött Seresnő Kónya Antónia és Szedlárné Szabó Judit tanítónő.

7. és 8. évfolyamos tanulóink, valamint kísérő pedagógusaink ebben az évben is részt vettek az 1479-es kenyérmezei csata tiszteletére a nyírbátori Református templomban október 13-án rendezett megemlékezésen.

A Báthori István Múzeum és a Városi Könyvtár által szervezett Várostörténeti vetélkedőn mérték össze tudásukat intézményünk tanulói 2023. október 19-én. A háromfős csapat **tagjai Czekmeiszter Panna** hetedikes, **Kovács Zsófia** és **Virág Lilien** nyolcadikos diákok voltak. Beugró feladatként „Az én Nyírbátorom” címmel egy plakátot készítettek, melyben **Horváth Dorka** nyolcadikos tanuló is közreműködött. A vetélkedőn izgalmas, játékos feladatok vártak a versenyző csapatokra. Bár dobogós helyezést most nem értünk el, de tanítványaink a felkészülés

során Nyírbátor történelmével és mindennapjaival kapcsolatosan sok érdekes információ birtokába jutottak. A tanulókat felkészítette **Hornýákné Helmecki Orsolya, Kovács-Balla Erika, Nagyné Lőrincz Lilla** pedagógus.

Október 20-án ünnepelőbe öltözött intézményünk valamennyi tanulója és pedagógusa. Iskolánk 6-8. osztályos tanulói ünnepi műsorral emlékeztek az 1956-os forradalom és szabadságharc eseményeire, hőseire. A versekkel, táncos jelenetek-

kel, megható prózai részletekkel és dalokkal színesített előadás mély hatást tett a közönségre. Alsós és felsős diákok egyaránt nagy érdeklődéssel hallgatták a megemlékezést. Közösségünket az a megtiszteltetés érte, hogy idén a mi intézményünk adhatta a városi október 23-ai műsort, melyet tanítványaink Nyírbátor főterén mutattak be október 20-án délután. Az ünnepi műsort szerkesztette, a gyerekeket felkészítette Nagyné Lőrincz Lilla tanárnő.

Október 27-én 12.00 órai kezdettel városunk főterén, a Hősi Emlékműnél halottak napi koszorúzási ünnepségen vettek részt iskolánk nyolcadikos tanulói osztályfőnökükkel és **Kovácsné Molnár Nóra** tagintézmény-vezetővel együtt. Intézményünk 4 szőlistája – **Hornýák Szabolcs, Illés Dorka, Pósnán Hédi** 6. osztályos és **Borsos Petra** 8. osztályos – az Elindultam szép hazámból kezdetű népdalt nagy átéléssel adta elő. A tanulókat felkészítette Nagyné Lőrincz Lilla. A nyolcadikos diákok a koszorúzási ünnepség végén elhelyezték a kegyelet virágait a Hősi Emlékműnél.

Azért mulatságra is jutott idő. Hagyományainkhoz híven idén ősszel is egy igazán szórakoztató délutánt töltött együtt iskolánk apraja-nagyja. A „Tök jó nap” keretén belül játékos-ügyességi vetélkedőt és egy kis „Halloween” partit is tartottunk. Az angol-szász szokások „kipróbálása”, a jelmezeselek felvonulása, a termek különleges dekorációja ismét feledhetetlen élményekkel gazdagított mindenkit. A program főszerzője Takács Adrienn tanárnő volt.

Nagyné Lőrincz Lilla Andrea
munkaközösség-vezető

POMPÁS, MESÉS REFORMÁTUS ÓVODA

Minden évben meghatározzuk a kiemelt nevelési céljainkat, amelyek köré szervezzük feladatainkat. Ebben a nevelési évben a mese, a népmesék és a kortárs mesék megismertetése, megszerettetése, a mesék által hordozott ismeretek átörökítése a célunk. Református óvoda lévén fontos, hogy gyermekeink ismerjék meg múltunkat, hagyományainkat, értékeinket.

Eddig is nagy hangsúlyt fektettünk a mindennapi mesélésre, valljuk, hogy az óvoda nem létezhet mesemondás, mesehallgatás nélkül, hiszen ezek a gyermek belső világának tartópillérei. Fontos számunkra a népmesék által közvetített ismeretek átadása, óvodásaink magyarságtudatának erősítése, a magyar kultúra értékeinek átörökítése.

Éppen ezért óvodánkban a nyár folyamán megismerkedtünk a Pompás Napok komplex módszertanával, amelynek az

alapja az élőszavas mesemondás. Alapvető elv, hogy a mesefoglalkozás központi eleme maga a népmese. A célunktól

függően – ami lehet élményszerzés, tudásátadás, képesség-fejlesztés – választjuk ki a hozzá kapcsolható népi játékokat, népdalokat, tárgyalgatósi tevékenységet. Fontos szempont, hogy a népmesei motívumok, a népi játékok és a népdalok szövege, mondanivalója egymást erősítse.

Az előszóban elmondott mese közben közel tudunk kerülni a gyermekekhez, hiszen reakcióikra a mesemondó reagálni tud. Be tudjuk vonni őket a cselekmény sodrába, elvárásosolhatjuk őket gesztussal, mimikával, mozdulatokkal, hangsúlylyal, hogy elmerülhessenek a fantázia világában. A meséken keresztül megismertetjük óvodásainkat a népi hagyományainkkal, nagyszüleink, dédszüleink munkájával, a régmúlt idők eszközeivel, használati tárgyaival, gondolatvilágával. A népmese hallgatása során bővül a gyermekek szókincse, figyelmük tartósabbá válik, javul kommunikációs képességük, erősödnek szociális kapcsolataik. A mesehallgatás, mesemondás közösségi tevékenység, amely a következő nevelési évben minden programunk alapját képezi, és lehetőséget teremt arra, hogy a családokat minél inkább bevonjuk óvodánk

életébe. Az előszóban történő mesélést a szülők körében is népszerűsítjük. A népmese napja alkalmából két héten keresztül hallgathattak gyermekeink népmeséket szüleiktől, nagyszüleiktől. A népmesékben rejlő tudás, az általuk közvetített mondanivaló olyan ismereteket nyújt, amelyek segítik a gyermekekben rejlő érzelmek, érzések megértését, könnyebben látják át az emberi kapcsolatokat, és tesznek különbséget jó és rossz között.

Az őszi ízek udvara című programunk szintén a régmúlt idők felidézésére nyújtott lehetőséget. A fateknő, a zsírosbődön, a karosláda, a kukoricacsutka, a szalmabálák megfelelő háttérrel nyújtottak az üstökben rottyogó, hagyományos ételeknek. Az esti tábortűz hívogató fényében a mese közösségformáló ereje is megmutatkozott. Isten áldásával gazdagodott családjaink meleg pokrócba burkolózva hallgatták óvodapedagógusaink élősavas mesemondását. Egyszeri és egyedi élményhez jutottunk mindannyian a mese közösségében.

Takácsné Matlag Erzsébet
tagintézmény-igazgató

MOZGALMAS OKTÓBER A KÉTTANNYELVŰBEN

A Nyírbátori Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolában mozgalmas és egyben programokkal tele hónapot tudhat magáénak minden diák. Az októbert az ünnepi megemlékezések és a hagyományok ápolása tették színessé.

Október 6-án a felső tagozatos diákjaink színvonalas ünnepi műsorral készültek az intézményben tanuló diákok és pedagógusok számára. Ezen a napon emlékeztünk meg az 1848/1849-es forradalom és szabadságharc leverését követően mártírhálált halt katonai vezetőkről, az „aradi tizenhármakról”, akiket 1849. október 6-án végeztek ki Aradon. A felső tagozatos tanulók műsorát színpadra állította **Geszten Edit** tanárnő és **Rák Zsolt** tanár úr.

Iskolánk aulája október 20-án ismét a történelmi múlt felidézésének helyszínévé vált. Ünnepi műsorral emlékeztünk meg az 1956. október 23-ai forradalomról és szabadságharcról, valamint a Magyar Köztársaság 1989-es kikiáltásának napjáról. A műsort megálmodó és megvalósító pedagógusok **Tóth Julianna** és **Rác Bernadett** voltak.

Több versenyeredménnyel is büszkélkedhetünk ebben a hónapban. Iskolánkat a 6. osztály tanulói képviselték a Várostörténeti vetélkedőn, ahol a csapat munkájáért, kitartásáért jutalomban is részesült.

Debrecenben, a IX. Kárpát-medencei Életmese felolvasó- és illusztráló

versenyen tanulóink szorgalma és kitartása meghozta gyümölcsét, hiszen az illusztráló versenyen 2 arany, 13 ezüst és 12 bronz minősítést kaptak. A felolvasó versenyen kísérő pedagógusaink is versenybe szálltak: 3 pedagógusi arany, 3 tanulói arany, 5 ezüst és 13 bronz minősítéssel lettünk gazdagabbak.

Természetesen az október nem múlhat el „tökölés” nélkül. Már hagyományunknak számít a tökfárgó és „tökszépségszerző” verseny. A tanulók a saját kezűleg, otthon kifárgott tökcsodákat hozták az iskolába, és ezeket állítottuk ki az aulában. Az alkotók helyezések szerint jutalomban részesültek.

A kéttannyelvűs osztályokban nem maradhatott el a Halloween-party sem, amelyre a tagozatos diákok mindegyike valamilyen rémisztő jelmezzel rukkolt elő.

Programjaink zárásaként az őszi szünet előtt pályaaorientációs napot tartottunk. Igyekszünk minden évben olyan foglalkozásokkal megismertetni a gyerekeket, amelyek számukra érdekesek és hasznosak lehetnek majd a pályaválasztásuk alkalmával. Ebben az évben lehetőségünk adódott el látogatni a Tesco Áruházba, a Raber Gumi- és Autószervizbe és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Oktatókórház Nyírbátori Szakrendelőibe. Betekintést nyerhettünk az ott folyó munkába, a háttér- és adminisztrációs feladatokba, valamint az egészségügyi általános vizsgálatokkal is megismerkedhettünk.

Ezúton is köszönjük a szívélyes fogadtatást, és a lehetőséget, hogy tanulóink közelebről is megnézhatték ezeket a munkahelyeket.

Balogh Anett
munkaközösség-vezető

BIG: LELKI NAP A KÁROLYIAK NYOMÁBAN

A Báthory István Katolikus Óvoda, Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Gimnázium pedagógusai a színvonalas oktatás és gondos nevelés mellett nagy hangsúlyt fektetnek a lelki töltődésre, a közösségépítésre és a kapcsolatok ápolására.

Köszönet az iskola vezetőségének a figyelmességért, hogy a hétköznapi, a fáradhatatlan nevelő-oktató munka mellett lehetőséget teremt egy kis változatoságra, lelki feltöltődésre.

Az intézmény vezetősége október 9-én ismételt alkalmat biztosított arra, hogy egy lelki nap keretében elzarándokoljunk Nyírbátor egyik testvérvárosába, a romániai Nagykárolyba, és a tőle csupán pár kilométerre fekvő, a Károlyiak legkedveltebb birtokaként emlegetett Kaplonyba.

A falu több száz éves templomában iskolánk lelki vezetője, **Babály András** atya méltóságteljes misét celebrált nekünk. Ezt követően **Gaja Irén** - mint helyi idegenvezető - beszélt a falu, a templom és a Károlyi család történetéről. A részletes tájékoztatásából megtudhattuk, hogy a tatárjárás és a török idők, majd 1834-ben egy hatalmas erejű földrengés szinte lerombolta a templomot. 1844 és 1847 között gróf **Károlyi György** - **Ybl Miklós** tervei alapján - építtette újjá, majd a következő évben fel is szentelték a ma is álló katolikus templomot. A templom nevezetessége a Károlyi család temetkezési helyeként funkcionáló kriptá. Az idegenvezetés során több neves történelmi személyről kaphattunk információt, köztük még nyírbátori érdekltségűről is hallhattunk.

Nagykárolyban a település legjelentősebb szimbólumát, az impozáns Károlyi-kastélyt tekintettük meg, a varázslatos parkjával együtt. **Dr. Hágó Attila Nándor** múzeumvezető lebilincselő tárlatvezetése során megcsodálhattuk a helytörténeti gyűjteményüket és a több, mint 2000 kötetes könyvtárukat. Bepillanthattunk abba a történelmi enteriőrbe, mely megmutatta, hogyan élt a Károlyi család a 19-20. század fordulóján. A korhű berendezési és használati tárgyak alapján elképzelhettük a főúri család mindennapjait, sőt még a hobbi-jait (vadászat) is.

A kastély lenyűgöző látványa után egy hangulatos étteremben stílszerűen csorbaleves elfogyasztása mellett beszélgettünk a kollégákkal lelki napunk eseményeiről.

Isten áldásával kísért napunkat emlékeinkben őrizzük.

Városi Nikoletta és Gavallér Zolt
az intézmény pedagógusai

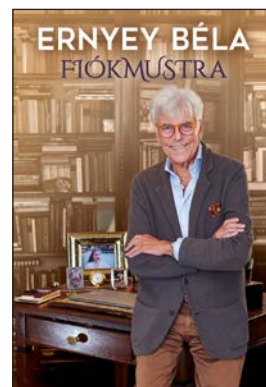

KÖNYVAJÁNLÓ:

ERNYEY BÉLA: FIÓKMUSTRA

Egy véletlenül földre rántott fiók. Ennek az apró, suta mozdulatnak köszönhetjük, hogy kézbe vehetjük a színművész tizenegyedik kötetét. A szőnyegen szétszóródott régi feljegyzések, ifjúkori karikatúrák, újságokból kiollózott sajtóármánykodások, soha közzé nem tett történetek rendszerezése közben született meg az újabb könyv ötlete. A Fiókmustrában olyan laza csokorba szedett történeteket, gondolatokat ismerhetünk meg, amelyek újraolvasása a szerzőnek is örömet szerzett.

Az emlékezés során megismerhetjük imádott, példaképnek tekintett nagymamáját, feleleveníti a Toldy Ferenc Gimnázium kegyetlenül szigorú légkörében eltöltött diákéveit. Őszintén vall arról is, milyen volt megélni a Princ, a katona című tévésorozat címszereplőjeként részakadt népszerűséget. Elmeséli, hogy sikerei ellenére miért döntött úgy, hogy a bécsi Theater an der Wien musicalszínházhoz szerződik. Megtudhatjuk, hogy feleségével a gasztronómia és az utazás szerelmesei. Ezt igazolandó, néhány recept is helyet kapott a műben. Nyíltan ír a hazai sajtóhoz fűződő viszonyáról, a Covid-járvány megéléséről. A vallomásokból megtudhatjuk, hogy hobbi szinten régóta foglalkozik a számmisztikával, melynek döbbenetes felismeréseket köszönhet. A kamaszkori karikatúrákat is tartalmazó kiadvány végén egy 2022-ben, nyolcvanadik születésnapja kapcsán készített interjú szövege is helyet kapott.

ADVENT

NYÍRBÁTORBAN

2023. 12. 03. (vasárnap) **15.30**

Szabadság tér

**Adventi fényfelgyújtás,
Városi Mikulásnap,
Első Adventi gyertyagyújtás**

2023. 12. 10. (vasárnap) **16.00**

Szabadság tér

**Második Adventi gyertyagyújtás,
Városi műjégpálya átadása**

2023. 12. 17. (vasárnap) **17.00**

Szabadság tér, Római
Katolikus Minorita templom

**Harmadik Adventi
gyertyagyújtás,
18.00 - Adventi hangverseny**

2023. 12. 18. (hétfő) **16.00**

Szabadság tér

Bátori Karácsony

2023. 12. 24. (vasárnap) **10.30**

Szabadság tér

**Negyedik Adventi
gyertyagyújtás**

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ: Nyírbátori Művelődési Központ
4300 Nyírbátor, Szabadság tér 8-9. /// +36-42/510-076
info.kulturaliskozpont@gmail.com /// www.kulturaliskozpont.com

